

Arrest

nr. 249 059 van 15 februari 2021
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN ZANDWEGHE
Natiënlaan 44/11
8300 KNOKKE-HEIST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 21 september 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 november 2020 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN ROMPAY, loco advocaat K. VAN ZANDWEGHE, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 27 april 2020, in functie van haar echtgenoot met de Belgische nationaliteit, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie. Op 21 september 2020 beslist de gemachtigde van de destijds bevoegde minister tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.04.2020 werd ingediend door:

Naam: [N.V.]

Voorna(a)m(en): [D.M.]

Nationaliteit: Colombiaanse

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgische echtgenoot, de genaamde [K.,A.A.J.] [RR. ...] in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°. van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Ter staving van de bestaansmiddelen worden de volgende documenten van de referentiepersoon voorgelegd: - Arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur dd 15.04.2020 bij ASK-team te Knokke-Heist vanaf 20.04.2020

Op basis van de voorgelegde documenten kan er niet toe worden besloten dat de referentiepersoon over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Uit het administratief dossier (raadpleging van de databank van de RSZ nl. Dolsis) blijkt dat de aangetoonde tewerkstelling op 19/06/2020 beëindigd werd waardoor de voorgelegde arbeidsovereenkomst achterhaald is. Eveneens uit voormelde databank, blijkt dat de referentiepersoon tot 19/07/2020 voor Accent Jobs for People NV gewerkt heeft en sinds 20/07/2020 in dienst is bij de bvba Lugano te Knokke-Heist. Betrokkene heeft echter niets betreffende deze tewerkstellingen van de referentiepersoon voorgelegd, waardoor we geen kennis kunnen nemen van de inkomensten die er uit voortkomen en dus niet kunnen vaststellen of de bestaansmiddelen voldoen aan de vereisten overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980. Er kan niet gesteld worden dat het inkomen van de referentiepersoon stabiel en regelmatig is. Voor zover de economische situatie van de referentiepersoon verandert in de loop van de procedure, is het aan betrokkene om de Dienst Vreemdelingenzaken daarvan op de hoogte te stellen en dus het dossier te actualiseren.

De behoeftenanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 dient niet gemaakt te worden. Er werd immers niet vastgesteld dat het beschikbare bedrag ontoereikend is, enkel dat de overlegde bewijzen van bestaansmiddelen niet in overweging kunnen worden genomen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien een concreet voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.3. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster op 16 december 2020 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van dezelfde referentiepersoon. Verzoekster betwist dit niet.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde Belgische referentiepersoon, heeft verzoekster uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van een vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 21 september 2020 genomen bestreden weigeringsbeslissing kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoekster. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij andermaal door verzoekster werd gevat. Het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in de hoedanigheid van echtgenote van een Belgische onderdaan houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang.

Op de terechtzitting hierop gewezen, betoogt verzoekster dat er wel nog een actueel belang voorhanden is, nu de bestreden beslissing niet is ingetrokken en er momenteel nog geen zekerheid bestaat dat inzake de nieuwe aanvraag een positieve beslissing zal worden genomen. Met dit betoog worden evenwel geen argumenten naar voor gebracht die afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen. De Raad merkt nog op dat indien inzake de meest recente aanvraag eveneens negatief zou worden beslist, verzoekster haar beroepsmogelijkheden behoudt inzake deze mogelijke toekomstige beslissing (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943; RvS 14 november 2006, nr. 164.727; RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)). De Raad stelt vast dat verzoekster niet concreet aannemelijk maakt dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing haar nog een concreet voordeel kan opleveren en zij bijgevolg nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is, nu verzoekster niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS